

Landskab med saltvandsindsprøjtning

Hver vinter oversvømmes Stormengene af havvand. Det giver næring til strandengenes planter, men kræver også særlige tilpasninger hos de mest saltpåvirkede planter, som skal kunne tåle skiftevis at være vanddækkede og tørlagte. Strandengens nok mest salttolerante plante er kveller (se også det store opslag), som kan vokse hvor tidevandet overskyller strandengene to gange i døgnet. Længere inde på strandengen, hvor saltpåvirkningen ikke er så stor og miljøet mere konstant, vokser planter som tætblomstret hindebæger. På de inderste dele findes en naturlig klithede. I de fugtige lavninger ses den smukke klokkeensian. Både planter og fugle trives bedst, når engene afgræsses, og derfor går der i sommerhalvåret kreaturer på engene. Fugle som stær, vibe og gul vipstjert sætter stor pris på de mange insekter, som lever i og ved køernes kokasser.

Klokkeensian

Tætblomstret hindebæger

Naturreservatet Stormengene

Stormengene på Rømøs sydspids er et af Fugleværnsfondens 20 naturreservater – 36 hektar uinddiget vadehavs-marsk og strandeng, erhvervet i 1991. Naturlig strandeng foran digerne er i dag en sjældenhed i hele Vadehavet. Arealerne uden for diget ejes af Fugleværnsfonden, digelauget, private samt staten. Havdiget, der afgrænser Stormengene, blev bygget i 1912 og genopført i 1923 efter en ødelæggende stormflod. Siden har det ikke været gennembrudt. På engene ses resterne af de gamle tidevandsrender (prieler og loer), som er så typiske for Vadehavet.

Adresse:
Stormengevej,
6792 Rømø
N: 6104122
E: 470148 (UTM 32 ETRS 89)

Nyd turen på diget og langs stranden.
Der er ikke adgang på de indhegnede områder.

Fugleværnsfonden
Vesterbrogade 138-140, 1620 København V
Tlf. 3328 3800, E-mail: fvf@dof.dk
www.fuglevaernsfonden.dk

Velkommen til naturreservatet Stormengene

Rømø

Gravænder

Stor regnspove

Strandskade

Klyde

Stor præstekrave

Almindelig ryle

Vadefuglenes vigtigste værktøj

Stormengene og vaden ved Havneby er et vigtigt levested for mange vadefugle, både de, som er på vej til og fra vinterkvarteret, og de, som yngler i området. Næbbet er vadefuglenes vigtigste værktøj, når de skal skaffe sig føde. Mange vadefugle har bøjelige og følsomme næbspidser, der fungerer som en pincet. Dette er bl.a. tilfældet hos almindelig

ryle, som ofte stikker sit næb ned i mudderet, hvor den føler sig frem til orme og andre smådyr. Regnspovens krumme næb kan fiske en sandorm ud af dens krumme gang, og strandskadens lange røde næb kan hamre eller mejsle en hjertemuslings skaller fra hinanden. Klydens føde består af krebsdyr, børsteorme og slikkrebs, som den sier i vandet ved at bevæge sit tynde næb fra side

til side. Stor præstekrave har et forholdsvis kort og kraftigt næb, der er velegnet til at vende småsten og tang i jagten på smådyr. Hver art har på denne måde sin egen "niche", så de kan leve side om side uden at konkurrere med hinanden om føden.

Utrolig støjende

Rødbenen yngler langs næsten alle vore kyster og er en af de mest almindelige vadefugle i Danmark. Kommer man i nærheden af rødbenens unger er de utrolig støjende, og udstøder konstant høje tjy-lyde, så man er slet ikke i tvivl: Her befinder man sig et sted, hvor man ikke bør være.

Elsker kokasser

Den gule vipstjert yngler på enge og strandenge hvor vegetationen er lav. Her kan man se den flotte fugl løbe rundt og fange insekter, ofte i sjøvandsområder eller ved kokasser, hvor insekter som f.eks. møgfluer kan forekomme i stort tal.

Knorr – knorr – knortegæs

Den lille knortegås kan kendes på sin mørke hals med den hvide halsring, men også på sin stemme – et rullende knorr-knorr, som har givet arten dens navn. Sidst i maj flyver alle knortegæssene til Sibirien for at yngle og er derfor væk fra området hele sommeren.

4000 km non-stop flyvning

Fra sidst i april og midt i maj kan man opleve op til 50.000 lille kobbersneppe i den danske del af Vadehavet. Vadehavet fungerer som mellemlanding inden den videre tur mod yngleområderne i Nordeuropa og Nordsibirien. Fuglene kommer fra Vestafrika og har ofte tilbagelagt den lange rejse på over 4000 km i ét stræk – dvs. 2½ døgn non-stop flyvning! Fuglene "tanker brændstof" i form af børsteorme og andre bunddyr.

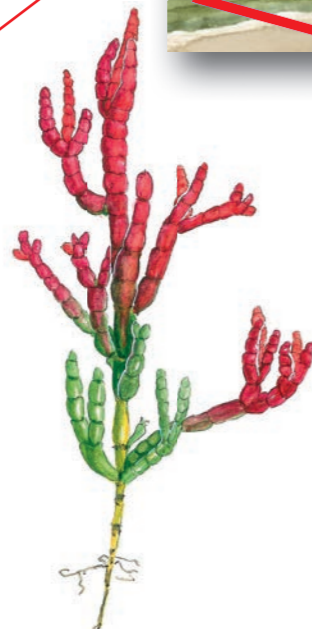

Mystiske gejsere på stranden

Knivmuslingen ligner en gammeldags barberkniv; lang, smal og en anelse krum. Efter storm kan skallerne af knivmusling ligge i tusindvis på kysten ved Stormengene, hvilket giver et indtryk af, hvor mange der faktisk er af dem, derude i sandbunden. Går man under ebbe ud på den tørlagte havbund, kan man være så heldig at opleve, at der pludselig kommer et vandsprøjt en meter op over vadefloden! Det er sikkert knivmuslingen, som er blevet forskrækket, og er ved at trække sig ned i sin gang.

Kan en plante blive til glas?

Her vokser planten kveller, som kan tåle at være dækket af saltvand i længere tid ad gangen. I gamle dage brugte man plantens store saltindhold til fremstilling af glas og soda – og den hed derfor tidligere også salturt eller glasurt. Ordet "kveller" kommer af det tyske ord for "quellen", der betyder "at vælde frem". Planten er tidligere blevet spist som middel mod skørbug og kan bruges i salater og supper eller syltet, som tilhører til fiskeretter m.m. Smagen er, ja gæt en gang, eller prøv selv at smage!

Ruger i huler

Gravanden er vores største and – den er faktisk på størrelse med knortegåsen og har mange andre lighedspunkter med gæssene end størrelsen, f.eks. deltager begge forældre i opfostringen af ungerne. Gravanden yngler i huler – f.eks. i et stendige, en rævegrav, under et skur eller i et hult træ.